

Stříbro s příběhem
Švýcarské stříbro
v tureckém designu

Naši lidé
Michal Kodejš

Hlavní téma
Pandemie otřásla základy
světové ekonomiky

Juraj Karpiš
**Ekonomika se
musí pročistit,
jinak nemá šanci**

Editorial

Vážení klienti, karanténa je za námi a naše životy se začínají pomalu vracet do normálu. Také my zmiřujeme bezpečnostní opatření a limity na nákup drahých kovů. Situace v dodávkách investičního zlata se již stabilizovala, bohužel trh s fyzickým stříbrem zůstává od druhé půlky března paralyzován a postupné zlepšení očekáváme až v druhé polovině roku. Největší problém je momentálně v dodávkách stříbrných slitků, které se v podstatě přestaly vyrábět a z trhu zcela zmizely. Švýcarské slévárny rozběhnou produkci stříbrných investičních slitků až v průběhu léta. Nám se však pro vás podařilo získat stříbrné slitky turecké slévárny Nadir, která je stejně jako naši další partneři prověřena certifikační autoritou London Bullion Market (LBMA) a její slitky splňují nejpřísnější standardy Good Delivery. Můžete si je zakoupit v rámci svého Komoditního účtu při denním limitu 5 000 korun. Více informací o novém slitku se dočtete v našem magazínu na straně 13.

V uplynulých týdnech jsme se v Golden Gate museli vyrovnávat s komplikovanou situací, kdy zájem o drahé kovy několikanásobně rostl, zatímco fyzické zlato a stříbro byly vzácnější, než jsme si během našich životů dokázali představit. Díky profesionalitě a nasazení našeho týmu jsme však situaci zvládli a dokázali kov zajistit od nových dodavatelů. Chtěl bych tímto poděkovat všem spolupracovníkům za podporu v těžkých časech i všem našim klientům za trpělivost a důvěru.

Přestože se společenský život rozbíhá, ekonomika ještě nemá to nejhorší za sebou. Centrální banky se snaží dostat na finanční trhy likviditu, zachraňují letecké, železniční společnosti, které byly silně zasaženy

vypnutím aktivit, automobilky, pravděpodobně brzy také banky. Světová banka předpovídá nejhorší recesi od konce druhé světové války. Zlato bude z této situace těžit a ocitlo se v extrémně rostoucím trendu. Můžeme proto očekávat, že zlato je na cestě k 1800 až 1900 dolarů za unci.

Příjemné čtení plné inspirace pro vaše investice vám přeje

Libor Brůna
předseda představenstva
GOLDEN GATE CZ

Kalendář nadcházejících akcí Golden Gate

Z bezpečnostních důvodů jsou naše akce stále přesunuty do on-line prostoru. Termíny přednášek a seminářů se dozvíte na našich facebookových stránkách a na webu.

Číslo měsíce

33,7 %

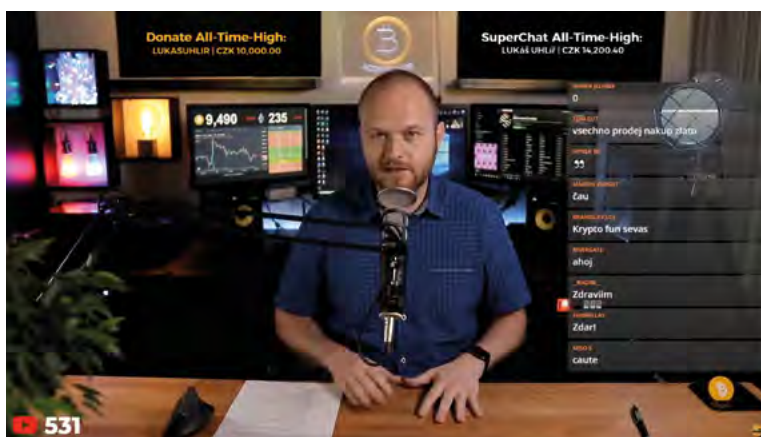
Činí meziroční pokles průmyslové výroby v Česku.

Citát měsíce

„Uč se ze včerejška, žij pro dnešek, doufej v zítřek. Důležité je nepřestat se ptát.“

Albert Einstein

Drahé kovy versus kryptoměny

Obchodní ředitel Golden Gate Pavel Ryba byl hostem pořadu BK Live na Bitcoinovém kanálu na youtube.

Kryptoměny jsou jedním z nejvýraznějších ekonomických trendů posledních let. Jde o typ digitální měny, který dokazuje, že peníze byly, jsou a budou nahraditelné. Princip kryptoměn se opírá o metodu blockchain, která přinesla doslova revoluci do platebního styku. Zjednodušeně řečeno, umožňuje okamžité a levné

posílání prostředků bez možnosti je zfalšovat i bez snadno napadnutelného centrálního serveru. Nejznámější kryptoměnou je bitcoin.

Podle Pavla Ryby se zlato a kryptoměny vzájemně nevylučují, přestože jsou naprosto rozdílné. Naopak, jsou to dvě aktiva, která se mohou dobře doplňovat. „Změny ve společnosti budou dalekosáhlé, očekáváme proto, že poptávka po obou aktivech poroste,“ říká Pavel Ryba. Kryptoměny podle něj vznikly jako reakce volného trhu na nefunkční měnový systém a jako odpověď na krizi v roce 2008. Varuje však před vysokou volatilitou, se kterou je u digitálních měn potřeba počítat. „Oceňuji bitcoin jako platební prostředek, od větší investice mě však odrazují chamtivci a spekulanti, kteří do těchto trhů ve velkém vstupují,“ uvádí mimo jiné v rozhovoru.

Rozhovor můžete zhlédnout zde:

Pandemie otřásla základy světové ekonomiky

Nouzový stav skončil, hranice se otevírají a život se vrací do normálu, oživení ekonomiky a firem na předkrizovou úroveň ale potrvá ještě hodně dlouho.

„Nepleťme si karanténu s krizí, karanténa je za námi, ale krizi budeme muset teprve čelit. Nacházíme se navíc v období, kdy se k ekonomickým globálním problémům přidávají i sociální problémy,“ upozorňuje makroekonomický analytik Golden Gate Marek Brávník.

Světová banka předpovídá, že globální ekonomika letos poklesne o 5,2 %. Půjde tak o nejhlubší recesi od druhé světové války. Varuje také před tím, že koronavirová

krize uvrhne 70 až 100 milionů lidí do extrémní chudoby. Další ekonomické instituce jsou ještě skeptičtější.

Evropa

Evropské země mají nákazu ze zdravotního hlediska takřka pod kontrolou, začíná proto čas na postupné sčítání škod. Informace z trhů potvrzují bezprecedentní smrštění ekonomiky a prognózy počítají s rekordním propadem domácího produktu. „Pandemie koronaviru výrazně umocnila již existující citlivá místa finančního sektoru, firem i států. Komerční banky budou čelit významným ztrátám a dalšímu tlaku na tak už nízkou ziskovost. Vážnější ekonomický pokles může poslat veřejný dluh na neudržitelnou trajektorii,“ uvedla Evropská centrální banka (ECB) ve „Zprávě o finanční stabilitě“ z května 2020.

Přitom ECB je jednou z hlavních příčin tohoto stavu. Dlouhodobě nulové úroky spolu s masivními nákupy dluhopisů dělají Evropu stále závislejší na dluhu a levných penězích. V důsledku pandemie plánuje ECB nakoupit dluhopisy za 1350 miliard eur. Nejvíce se zaměřuje na Itálii, která se na dluhopisovém trhu dostala pod tlak, protože epidemie tvrdě zasáhla už tak nejisté veřejné

Incrementum:
„Nová historická maxima na zlatě jsou pouze záležitostí času. Otázka není, zda zlato dosáhne nového vrcholu, ale jak vysoký bude.“

Robert Kiyosaki:
 „Proč radím,
 kupujte zlato,
 stříbro a bitcoin?
 Protože
 nedůvěřuji FED,
 dluhopisům ani
 Wall Streetu, jež
 přizpůsobily hru
 o dolary ve svůj
 prospěch. Zlato,
 stříbro a bitcoiny
 jsou ale mimo
 jejich kontrolu.
 Když FED tiskne
 biliony ‚falešných‘
 dolarů, zlato,
 stříbro a bitcoiny
 budou o to
 silnější.“

finance. Německu již ale praxe skupování státních dluhopisů začíná vadit. Tamní Ústavní soud dal ECB čas do začátku srpna, aby své kroky patřičně zdůvodnila, nebo bude muset pokračovat v programu bez Bundesbank. Ta se přitom na transakcích podílí více než čtvrtinou.

Pandemie srazila na dno také český průmysl, který je páteří tuzemské ekonomiky. V dubnu se průmyslová výroba podle nejnovějších čísel Českého statistického úřadu propadla meziročně o třetinu, což překonalo i nejhorší odhady. Podobně je na tom Německo, na kterém z velké části závisí český export. Spolkový statistický úřad informoval, že německý průmysl se meziročně propadl o 25 % a ekonomika v prvním čtvrtletí klesla proti předchozím třem měsícům o 2,2 %, nejvíce od globální finanční krize v roce 2009, v druhém kvartálu čekají ekonomové pokles více než 10 %.

Spojené státy

Ekonomika Spojených států bude negativní dopady pandemie pociťovat ještě následující dekádu, jak vyplývá z prognóz Rozpočtového úřadu Kongresu. Podnikatelskou aktivitu v USA těžce zasáhla opatření proti šíření nákazy. Dubnová míra nezaměstnanosti se dostala na 14,7 % a výrazně překonala předchozí rekord 10,8 % z listopadu 1982. Ještě v únoru se přitom míra nezaměstnanosti v USA nacházela na 3,5 % a byla nejnižší za pět desetiletí.

Údaje byly přesto příznivější, než analytici očekávali, na akciové trhy se vrátil optimismus. Vláda však poté upozornila, že mezi nezaměstnané nebyla započítána řada lidí, které zaměstnavatelé v důsledku koronavirové krize dočasně uvolnili z práce. Po jejich zahrnutí by podle vlády míra nezaměstnanosti dosáhla 19,5 %. „Ve Spojených státech se navíc vyostřuje i sociální situace, nejen ekonomická. Lidé zůstali izolovaní doma a bezmocně se dívali, jak jim krachují zaměstnavatelé a přicházejí o práci. A situace se horší,“ varuje Marek Brávník.

Velcí hráči se stahují z akciových trhů

Řada akcí začala poté, co centrální banky zaplavily trhy novými penězi, znovu růst na svá maxima. Jde hlavně o digitální giganty typu Facebook nebo Amazon. Velcí investoři a investiční fondy se však začínají připravovat na novou vlnu tržního pesimismu. Očekávají další výprodeje na akcích, protože vědí, že jejich veškerý růst spočívá pouze v natištěných penězích.

„Akcije jsou nejvíc nadhodnocené, jak jsem mohl během své kariéry vidět,“ uvedl v dubnu milionář David Tepper, považovaný za jednoho z nejúspěšnějších manažerů hedgeových fondů na světě. Stanley Druckenmiller,

jehož čistě jmění je 4,7 miliardy dolarů, říká: „Poměr rizika a zisku na akcích je asi nejhorší, co jsem měl možnost vidět.“ Trhy se podle něj spoléhají na všudypřítomnou pomoc centrálních bank a nákup aktiv v jejich režii. Podobně se vyjádřil i miliardář Warren Buffett, který prý na trzích nevidí momentálně nic levného a akcii se se ztrátou ve velkém zbavuje. „Proč radím, kupujte zlato, stříbro a bitcoin? Protože nedůvěřuji FED, dluhopisům ani Wall Streetu, jež přizpůsobily hru o dolary ve svůj prospěch. Zlato, stříbro a bitcoiny jsou ale mimo jejich kontrolu. Když FED tiskne biliony ‚falešných‘ dolarů, zlato, stříbro a bitcoiny budou o to silnější,“ doplňuje „bohatý táta“ Robert Kiyosaki.

Přesto se řada amatérských investorů snaží vstoupit na burzu v domnění, že akcie jsou levné. „Probíhá masový přesun akcii od profesionálů k laikům,“ upozorňuje Marek Brávník.

Historie stojí na straně zlata

Zlato se pohybuje opačným směrem než akcie. Díky tomu slouží po celá staletí jako ochrana majetku, zdroj bohatství a nejvyšší forma peněz. Momentálně je nejvýše za posledních sedm let. Jeho cena se od začátku roku zvýšila o 14 % tedy o téměř 200 dolarů na 1765 USD za troyskou unci. Jen pro připomenutí, na začátku krize v roce 2008 stála unce kolem 850 dolarů a mnozí tehdy predikovali, že zlato dosáhlo svého vrcholu. Lichtenštejnská investiční společnost Incrementum vydává každý rok publikaci In Gold We Trust, kde přináší své analýzy ohledně žlutého kovu. Její aktuální odhad vývoje ceny zlata v následující dekádě se pohybuje kolem 5000 dolarů za unci, v roce 2030 by pak mohlo stát až k 9000 dolarů. Konkrétní vývoj bude záležet na dalším globálním zadlužení a výši inflace. Jak uvádí studie: „Nová historická maxima na zlatě jsou pouze záležitostí času. Otázka není, zda zlato dosáhne nového vrcholu, ale jak vysoký bude. Jsme přesvědčeni, že se zlato během následující dekády ukáže jako výnosná investice a zajistí stabilitu a bezpečnost jakéhokoliv portfolia.“

Ekonomika se musí pročistit, jinak nemá šanci

Juraj Karpiš je jedním z nejvýraznějších slovenských ekonomů, spoluzakladatel a předseda slovenského think-tanku Institutu ekonomických a společenských analýz (INESS). V roce 2016 byl jedním z řečníků Vyšehradského fóra, kde představil hlavní myšlenky svého ekonomického bestselleru „Zlé peniaze – sprievodca krízou“. Kritizuje v něm finanční systém založený na nekrytých penězích s nuceným oběhem, které považuje za hlavní příčinu posledních ekonomických krizí.

Jak vnímáte etapu „koronakrizy“ jako ekonom?

Prožíváme zajímavé období, takový přirozený experiment, který testuje různé teorie. Bude velmi zajímavé sledovat, jak to bude všechno fungovat a co se bude dít. Ale chápu, že lidé nesdílí mé nadšení. Na jednu stranu se na tu situaci dívám jako chirurg, když operuje, na druhou stranu mi ale záleží na tom, jak to dopadne, cítím tedy i trochu napětí, zda se operace povede, nebo ne (směje se).

Očekává se propad evropských ekonomik. Myslíte si, že bude pro Slovensko euro výhodou, nebo bude naopak strategičtější mít vlastní měnu?

Tím, že máte svoji menší původní měnu, jste na jednu stranu o něco zranitelnější, nejste součástí měnového celku. S tím je spjata větší míra volatility, když by došlo ke ztrátě důvěry, může být mnohem rychlejší a citelnější propad na měnovém kurzu a poptávce po státních dluhopisech. Na druhou stranu nemáte riziko vážných chyb, které se v eurozóně dějí a podle mého se budou dít nadále. Nejvíce ale bude vývoj záležet na tom, jak se bude dařit Francii a Německu.

Jak podle vás zvládla Evropská unie začátek pandemie? Nepromarnila ojedinělou příležitost být k něčemu užitečná?

Nepatřím mezi ty, kteří by od EU očekávali mnoho dobrého, ale i já jsem byl zklamaný. Myslel jsem si, že funguje o něco lépe. Pokud existuje skutečnost, proč je nadnárodní instituce užitečná, byla to právě tato situace s pandemií. Unie má přitom zvláštní instituci s rozpočtem asi 30 mil. eur ročně, jež je zaměřena na boj proti nakažlivým chorobám (Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí – pozn. red.), a ti to skutečně podcenili. To, že se EU aktivně nezapojila do koordinace jednotlivých akcí, nepřesouvala volné zdravotnické kapacity například do Itálie, nekoordinovala otevírání a zavírání hranic, to mě opravdu překvapilo.

Peníze jsou dnes čistě politickým nástrojem.

Bohužel kolaps nemusí znamenat, že přijde něco lepšího. Představuje to obrovskou nejistotu.

Když se vrátíme k vaší knize „Zlé peníze“, můžete vysvětlit její název?

Nejllepší metafora pro peníze podle mě je, že jsou paměť dobrých skutků. Je to databáze, do které je zapsáno, kdo komu pomohl, a dobré skutky tvoří peníze. Takřka po celou historii nebyly peníze v rukou nikoho konkrétního. Měly podobu komodity a její vzácnost chránily ony dobré skutky zapsané v penězích. Postupně se začaly používat bankovky a soukromé banky začaly vydávat své peníze. Poté se vše monopolizovalo, vznik peněz převzaly státy a přes centrální banky spravují naši paměť dobrých skutků. Pro mě se „špatné“ peníze narodily v roce 1971, kdy USA jako poslední vyspělá země opustila formální krytí peněz zlatem. Peníze jsou dnes čistě politickým nástrojem. Tím, že se vytváří množství nových peněz, vstupují politici do paměti dobrých skutků, přepisují ji a mění ji v nespolehlivou.

Jaké důsledky to má pro společnost?

Znamená to, že jedněm berete a druhým dáváte. Souvisí s tím také to, že od sedmdesátých let roste nerovno-

měrnost majetku a klesá produktivita. „Špatné“ peníze vedly i k poslední finanční krizi v roce 2008 a k další krizi povedou i teď, ale tentokrát to bude bolestivější.

Existují i „dobré“ peníze?

O produkci „dobrých“ peněz by se měl snažit ekonomický a společenský systém, podobně jako se snaží vyprodukovat dobrý jogurt nebo auto. Spotřebitelé by měli mít možnost si vybrat, jaké peníze budou používat. Producenti by postupně začali poskytovat lepší peníze než dnes. Předpokládám, že lepší peníze by byly navázané na nějakou komoditu, s velkou pravděpodobností by v tom byly zapojeny i zlato nebo stříbro.

Bude podle vás politizace peněz dále růst? Jak se bude dál vyvíjet situace?

Když jsem měl v roce 2016 přednášku na Vyšehradském fóru, tak jsem očekával, že nějaká forma krize se vrátí a bubliny znovu prasknou. Samozřejmě jsem nečekal, že

spouštěč bude virus, který to vše rozběhne, ale už před tím bylo jasné, že systém je špatný.

Již na začátku roku 2019 jsem ve svém newsletteru „Zlé peníze a dobrý život“ psal, že Čína je mrtvá. Tedy ve smyslu, že už neroste ekonomicky. To, co si po krizi v roce 2008 zasela různými keynesiánskými programy a nafukováním peněžní zásoby, ji už v roce 2019 dobehlo a měla problémy. Stejně tak ale nerostly evropské ekonomiky: francouzská se dostala do recese ještě před tím, než přišla pandemie. To všechno jsou následky „špatných“ peněz.

Nyní vidíme, že centrální banky zareagovaly naprosto identicky jako při minulé krizi, akorát ve větším. Opět považují za řešení to, že vytisknou nové peníze. Reakce americké centrální banky byla masivní – vytvořila téměř 30 % nových peněz, to znamená obrovskou míru inflace. „Špatné“ peníze v době této krize ještě více zničily paměť dobrých skutků a to nepovede k ničemu dobrému.

Jak dlouho může systém vydržet? Přece nejde tisknout nové peníze donekonečna...

To je klíčová otázka, ve své knize nemám happy end. Je podle mě naivní si myslet, že se systém v budoucnu dobrovolně zreformuje. Jsou jen dvě cesty ke změně. První je naprostý kolaps, kdy změna bude systému vnucená. Další možností ke změně je inovace, hromadný přesun prostředků do jiného řešení, než jsou „špatné“ peníze. Zatím se to ale neděje.

My jsme v současnosti velmi bohatá společnost. Víím, že mnoho Čechů ani Slováků si to nemyslí, ale když to porovnáme s tím, jak žili naši prarodiče, tak jsme mnohem bohatší. Rezervy ve „špatných“ penězích jsou obrovské. Tato pandemie ale znamená, že rezervy zmizí mnohem dříve, než jsme si mysleli. Nečekal jsem, že se dožiji kolapsu tohoto systému a vnucení nového systému. Bohužel kolaps nemusí znamenat, že přijde něco lepšího. Představuje to obrovskou nejistotu. Nechtěl bych tu předkládat nějaký nepodložený optimismus. Myslím, že kolaps přijde. Může mít různé podoby, například bankroty států, měnové reformy a v horším případě může vést ekonomický kolaps k radikalizaci populace a nějaké formě vojenského konfliktu.

Státy začaly ve velkém rozdávat peníze podnikům, živnostníkům a chystají se zachraňovat i větší firmy. Co si o tom myslíte?

Jestli se něčeho opravdu bojím, tak to jsou zásahy státu do ekonomiky. Mnohem méně se bojím ekonomických následků pandemie než toho, jak stát dnes „zachraňuje“ ekonomiku a jednotlivé ekonomické subjekty tím, že vytváří nové peníze a vstupuje do paměti dobrých skutků. To bude mít do budoucna nesmírné následky na ekonomický růst a celé ekonomické zřízení.

Jakmile stát začne zachraňovat soukromé podniky, začíná nešťastné propojení státního a soukromého sektoru. Musím připomenout, že to tady bylo už na začátku 20. století a nedopadlo to moc dobře. My v Československu jsme to zažili ještě poměrně nedávno, když stát centrálně plánoval, které firmy přežijí, které ne, co se bude vyrábět... To je můj nejhorší scénář.

A co společenské a politické změny k horšímu?

To je druhá strana jedné mince. Strach je pro politiky obrovská příležitost a oni se jí chopili. Začali rozdávat peníze, které jim nepatří – naše peníze. A teď budou zachraňovat ty, kteří křičí hlasitěji nebo kde cítí větší potenciál pro volební hlasy. Na druhou stranu politikům rostou pravomoci, aniž by si toho lidé všimli. Tyto vlivy bude třeba z politiky i ekonomiky vytlačit, bude to ale těžké. Politikům se silné pravomoci líbí, připadají si jako „rada moudrých“, když mohou zasednout za stůl a rozhodovat, které podniky otevřou a které ještě ne. Je to děsivé.

Co tedy má stát dělat, když začne krachovat třeba strategický podnik typu automobilka nebo letecký dopravce? Zachránit, nebo nechat padnout?

Hned na začátku si musíme říct, že stát nemá na záchranu firem peníze. Nemá přebytky, jen dluh. Přirovnal bych současnou ekonomickou situaci ke kalamitě. Les, který tu stál, nebyl zdravý, protože byl postavený na dluhu a nízkých úrocích. Teď přišel vítr a slabé stromy porazil. Podle mě je třeba nechat systém pročistit a nechat ho růst, ekonomika si umí poradit. Stát nyní „zachraňuje“ firmy na úkor budoucí produktivity a brání vyčištění. Nemocné firmy zůstanou, budou požírat kapitál na úkor zbytku ekonomiky. Pokud stát bude zachraňovat například aerolinky, tak nevzniknou nové letecké společnosti a budou dál fungovat staré neefektivní giganty. Nejlepší příklad jsou italské aerolinky Alitalia. Je to společnost, která existuje od roku 1946 a v zisku byla jen jediný rok. Dávno neměla existovat, i přesto ji ale stále zachraňujeme a tím narušujeme celé prostředí. Přivítal bych rychlejší pročištění systému. Kdyby stát umožnil krach a restrukturalizaci některých firem, byl by pak rychlejší návrat a rychlejší růst ekonomiky v budoucnosti.

Jak na tom budou, podle vás, velké korporace? Vydou z krize silnější, nebo si na nich budou chtít vlády vylepšit rozpočet?

Asi jak které. Ty, které jsou sympatičtější, a ty, které mají lepší vztahy s Evropskou komisí a politiky, budou chráněné a budou dostávat dotace. A ty, co nemají tuto výhodu (většinou americké firmy a digitální giganty), z těch se budou politici snažit dostat nové daně, ale to podle mě nebude příliš úspěšná strategie, protože v dnešním světě se příjem korporací zdaňuje velmi těžko, umějí se tomu

Stát nemá na záchranu firem peníze. Nemá přebytky, jen dluh.

Strach je pro politiky obrovská příležitost a oni se jí chopili. Začali rozdávat peníze, které jim nepatří – naše peníze.

Potvrdilo se, že malé je dobré. Slovensko a Česko jsou malé země, které byly ochotné a schopné rychle a flexibilně zareagovat, a to je podle mě budoucnost.

vyhnout. Je naivní očekávat, že daně z korporací zafinancují něco, co už politici slíbili. Podle mě se všichni budou nakonec spoléhat na „zlé“ peníze a centrální banky si je jednoduše vytvoří. Na inflaci aktiv to už vidíme. To, co dělají akcie dnes, je úplně neskutečné. Mají přístup k neskutečnému tisku nových peněz. A když to začne být cítit na cenách rohlíků, tak se budeme blížit ke konci.

Co říkáte na to, že malí investoři nyní akcie nakupují, přitom profesionálové se jich zbavují?

Sleduji to. Před měsícem v době, kdy akcie po poklesu začaly znovu růst, jsem sledoval, že výraz „jak nakoupit akcie“ byl ve vyhledávači Google na historických maximech. Laici opravdu začali nakupovat. Jedna americká firma dělala průzkum u 2,5 milionu Američanů napříč příjmovými skupinami. Chtěla vědět, co udělali s oněmi 1200 dolary, které většina z nich dostala od vlády jako dávkou, a druhé nejčastější použití těchto peněz byla koupě akcií. Případá mi to jako poměrně kuriózní věc, navíc když Warren Buffett, jeden z nejlepších investorů v historii, na výroční schůzi mluvil o tom, že akcie prodává a nevidí nic laciného. Navzdory tomu, že akcie klesly na ceně, nemám pocit, že jsou laciné.

Co by tedy měli lidé nakupovat, nebo kam ukládat úspory?

Dělám také poradenství a mám své klienty. Rozdělil bych je do dvou skupin: první jsou ti, kteří mají hypotéku a čistý dluh. Pokud člověku berou splátky dluhu třetinu příjmu, pak už nemá moc na výběr. Nemá svobodu rozhodovat se. Může se jen modlit, aby neztratil práci. Druhá skupina lidí jsou ti, kteří mají různé formy úspor a ještě mají možnost volby a svobodu rozhodnout se, co udělají se svým životem. Většinu doporučuji mít alespoň něco ve zlatě. Zlato vnímám jako pojištění, pokud má někdo akcie, pomáhá vyhledat propady a riziko portfolia. Je to ale také pojištění vůči hlubokému riziku, kdyby se jednoho dne neotevřely banky nebo burzy. Ještě doporučuji lidem, aby se naučili pracovat s kryptoměny, kdyby oficiální systém selhal.

Mohou být kryptoměny způsobem, jak se oprostit od „špatných“ peněz?

Jsem rád, že existuje paralelní platební systém. Vadí mi ale ten absolutismus, když lidé, kteří mají zlato, jsou často přehnaně kritičtí vůči bitcoinu a na druhé straně mnoho kryptonašenců se na zlato dívá skrz prsty. Podle mě je třeba obojí chápat jako nástroje, které se nevyklučují, ale doplňují, a člověk by měl ve finanční sebeobraně umět používat oba dva.

Jak si Slovinci vedou v investování do zlata?

Ještě tu není příliš mnoho lidí, kteří zlato mají. Mnoho klientů má vůči zlatu iracionální odpor. Spojují ho

s někým, kdo je konspirátor a neustále čeká kolaps systému, ale podle mě si neuvědomují, že zlato má v portfoliu smysl, i když nedojde ke konci světa. Trápí mě, že tito lidé jsou často bezbranní vůči „zlým“ penězům, chystám proto on-line projekt, který se jmenuje „Jak na zlato“. Bude to takový průvodce, proč by člověk měl zlato mít, kolik a v jaké podobě.

Často také zaznívá argument, proč investovat teď, když je zlato cenově nejvyšší za sedm let?

Pokud někdo nemá vůbec žádné zlato, tak bych se na jeho cenu vůbec neřekl a nějaké si koupil. Měl by si na začátku říct, jaký podíl majetku chce do zlata dát, a investovat postupně, tím se dá předejít, že nakoupí na vrcholu. Rozumím ale tomu, že pořizovat si pojištění na dům v okamžiku, kdy hoří, je drahé, ale bohužel, jsou lidé, kteří by si pojištění nekoupili, dokud by dům hořet nezačal.

Několikrát jste zmínil, že nejste, co se týče budoucího vývoje, velký optimista... Je ale přece jen něco pozitivního, co bychom si z uplynulých měsíců mohli odnést?

Snažím se žít svůj život tak, abych ho oddělil od pracovního světa. Jsem rád, že je má rodina zdravá a jsme šťastní. Pozitivně mě překvapilo, že jsme to ze zdravotního hlediska zvládli velmi dobře. Krize jsou příležitostí na pročištění systému a vytvářejí příležitosti těm, kteří jsou připraveni nabídnout lidem to, co právě potřebují. Když se vrátím k paralele, že když padne starý nemocný les, je to příležitost, aby začalo růst něco nového, mohutnějšího a robustnějšího. To, co se teď děje, je otevřený prostor pro mnoho nových kvalitních a produktivních firem. Týká se to hlavně mladých lidí, kteří ještě nemají závazky, dovedou využít s minimem a umí zkoušet různé věci, začít něco, v čem jim dříve bránily staré stromy.

Možná je pozitivní i to, že Češi a Slovinci zvládli nákažu po zdravotní stránce velmi dobře...

Mně se potvrdilo, že malé je dobré. Slovensko a Česko jsou malé země, které byly ochotné a schopné rychle a flexibilně zareagovat, a to je podle mě budoucnost – vrátit se k malým skupinám a komunitám v regionech. Jsou rychlejší, efektivnější a umí to udělat laciněji. To by mohla být cesta i pro Evropu, méně klást důraz na integraci a spojování za každou cenu a nechat volnost jednotlivým regionům zkoušet více principů a to, co funguje, mohou ostatní zkopírovat. Spoléhat na jednu instituci, že za nás vyřeší problémy, je nesmysl. Příkladem jsou Spojené státy americké, kde to obrovským způsobem zanedbali. Ale držím jim palce. To, co se tam nyní děje, nemusí dopadnout dobře.

Michal Kodejš

Zlato je prostředek, jak si splnit sny a cíle

Oblastní vedoucí Michal Kodejš stál před devíti lety u vzniku Golden Gate, uzavřel dokonce první spořicí smlouvu. Na začátku jej dopředu hnaly nadšení, víra a dobrý produkt, dnes to jsou hlavně spokojení klienti a spolupracovníci. O tom, jak se z prodavače stal obchodník a z obchodníka lídr týmu, jsme si povídali jen několik dní před tím, než povýšil na další stupeň kariéry.

Svůj postup na regionálního ředitele by Michal rád oslavil otevřením nové kanceláře v Pardubicích. „Kolegové se už těší, až si tam budou moci pozvat klienty a pracovat. Hlavně spolupracovníci s malými dětmi ocení, že si budou mít po karanténě kde oddychnout,“ říká se smíchem. Kromě toho se věnuje stabilizaci svého obchodního týmu a předávání zkušeností. „Vidím u svých lidí stejné chyby, jako jsem dělal na začátku já, snažíme se je proto společně pojmenovat a napravit, aby se všem dařilo,“ prozrazuje svůj hlavní cíl. Během příštích let by rád vybudoval další kanceláře v regionech, aby měli klienti své obchodníky nablízku.

Michalova cesta k finančnímu poradenství a ke Golden Gate nebyla úplně přímá. „Když jsem byl malý kluk, moc se mi líbily gramofony a hlavně přenosné stereomagnetofony a všechno kolem nich. Vysnil jsem si proto, že jednou budu prodávat v obchodě s touto technikou,“ vzpomíná. Ale jak už to bývá, nakonec rozhodla maminka a Michal se vyučil prodavačem potravin, protože je to prý nejlepší.

Michal Kodejš

Pro Golden Gate pracuje od jejího začátku v roce 2011, dříve působil jako finanční poradce. Na firmě oceňuje jednoduchost produktu, transparentnost a propracovaný systém vzdělávání. „Vychovat z klientů vzdělané investory a ze spolupracovníků schopné manažery je nelehký cíl, ale je to práce, která mi dává v dnešní době smysl.“

Jako vedoucí si prošel různými provozovny od Domu potravin v Praze až po Gastronom v ulici Na Příkopě. „Byl jsem zvyklý mít zaměstnance, ale žádného přímého vedoucího. Veškerá odpovědnost byla na mně,“ vzpomíná. Podniky ale na začátku devadesátých let najednou skončily a Michal musel přemýšlet, co dál. Nakonec si založil lahůdkářství v Holešovicích. „Lidé k nám jezdili z celé Prahy. Fungovali jsme v letech 1994–2000 a bylo to fajn. V průběhu let se ale v Holešovicích zavřela spousta fabrik, v původně průmyslové čtvrti zůstali jen starší lidé, kteří neměli moc peněz a kvůli ušetření koruně jezdili raději přes půl města. V té době jsem se potkal s kamarádem, který byl ve vedení Delvity, tehdy jednoho z největších obchodních řetězců u nás. Prozradil mi, jakou mají velké firmy strategii a co se bude na trhu s potravinami během deseti let dít. Byla to pro mě zcela zásadní informace. Rozhodl jsem se, že nechci jít jako malý živnostník hlavou proti zdi.“

Hledal další možnosti, až se dostal na dvoudenní seminář o finančním poradenství. „Odesl jsem si odtud zajímavou myšlenku: s čím děláš, to si nosíš domů. Tvrdých rohůlůk jsem už měl dost, řekl jsem si, že by bylo pro změnu fajn pracovat s penězi,“ směje se. V té době byla finanční gramotnost Čechů malá, proto mu práce dávala smysl, jenže po nějakém čase se i finanční trh zasytil a najednou zjistil, že by klientům nabízel stále stejné produkty, jen v různých obměnách. „Navíc jsem si uvědomil, že moji klienti sice poctivě odkládají peníze, ale inflace jim jejich úspory rychle kráčí. Když jsem kolem roku 2000 lidem domlouval spoření na důchod, stačilo mít do penze našetřeno kolem 300 tisíc, za dva roky už jsme počítali, že bude třeba 500 tisíc a v roce 2011 jsme

přemýšleli, jestli bude stačit milion. Věděl jsem, že mi někde něco uniká, ale nevěděl jsem – co,“ vzpomíná. Kde je chyba, zjistil poté, co si na doporučení Pavla Kupky přečetl knihu Michaela Maloneyho „Investujte do zlata a stříbra“. „Hned jsem věděl, že je to to pravé, co moji klienti potřebují,“ vysvětluje důvody, proč se rozhodl pro spolupráci s nově vznikající Golden Gate. „Začátky ale nebyly vůbec jednoduché, neměli jsme nic jiného než nadšení a víru ve správnou myšlenku, což se nyní ukázalo jako správný krok. Se současnou koronakrizí jsem si o to víc uvědomil, proč je naše práce důležitá. Můžeme mít dobrý pocit, že jsme dělali všechno, abychom co nejvíce lidem umožnili nakoupit si kov a být na situaci dobře připraveni. Občas si teď vzpomenu na svého kamaráda, který mě před lety zachránil tím, když mi vysvětlil, jak to bude v obchodě s potravinami vypadat za desetiletí. Ve stejné situaci jsem byl i já ve finančním poradenství, když jsem lidem vysvětloval, jak to bude brzy vypadat a jak je třeba se chránit. Ti, kteří poslechli, se mají dnes dobře.“

Zlato ale Michal nevnímá jen jako pojistku majetku, považuje jej zároveň za velmi emoční produkt. „U pojištění se vám nestane, že by se člověk rozplýval radostí, jak je krásné, ale když někomu dáte zlatou cihličku do ruky, úplně se rozzáří, zlato s člověkem rezonuje. Neprodávám lidem jen kov, ale i jejich sny a cíle. A zlato je skvělý prostředek, jak se k nim dostat,“ je přesvědčený. Investice do drahých kovů ale rozlišuje: „Cihličky mám proto, abych s nimi mohl pracovat v rámci cyklů bohatství. Mince nakupuju, aby dělaly radost a mohly se předávat z generace na generaci.“ Nyní se chystá na svatbu mladší dcery, která jako nevěsta projevila přání: žádné svatební dary, ale raději nějakou drobnou finanční podporu v podobě peněz. „Určitě nějaké bankovky novomanželé dostanou, já jsem však připraven věnovat ty pravé peníze. Tak se možná i nějaká ta zlatá mince jako dárek objeví. Zkrátka nejsou peníze jako peníze.“

Žijte jako profík

Gabriela Milfortová

Profesionálního sportovce od amatéra poznáte na první pohled jednou věcí – profík má trenéra.

Samozřejmě to není jediná věc. Tuto parafrázi jsem si záměrně vypůjčila. Nouzový stav v zemi byl velmi náročný pro mnoho rodin, profesí i podniků. Mnoho lidí další výzvy teprve čekají. A možná právě přemýšlí, jak se na ně dá připravit, jak je zvládnout. Co se dá udělat s tím, co mám, tam, kde jsem.

Jako první vždycky jdu dělat něco rukama. Od uklízení, renovace, vyklízení, zahradničení, tvoření, vaření. Zaměstnám mysl, vidím výsledek. Vedlejším milým efektem je dobrota pro rodinu nebo nový prvek na zahradě, který dělá radost.

A jak je to s tím amatérem?

Někdy zahradničení prostě nestačí. Je potřeba povolát posilu. A proto také tyto důležité profese a možnosti existují. Naštěstí žijeme v době, kdy péče o duši začíná být stejně samozřejmá jako mít zubaře a praktického lékaře. Jedním z hlavních důvodů současné úzkosti u lidí je, že máme k dispozici doslova miliony informací z celého světa na několik kliknutí. Ale naučit se je vyhodnocovat, třdit a vědět, kolik jich naše psychika dokáže zpracovat, to už, bohužel, musíme každý sám. A lidská psychika na tolik globálních problémů a špatných informací prostě není evolučně stavěná. Nikdy v minulosti jsme nebyli vystaveni takovému objemu podnětů, nečelili jsme takovému tlaku na jednotlivce. A s tím se prostě člověk nějak potřebuje vypořádat. Není žádná ostuda nechat si pomoci. Ano, takové rozhovory se možná nezačínají snadno, ale následná úleva za to stojí. A mimochodem, sdělovat se dají i radosti. Sdílená radost, dvojnásobná radost, sdílená bolest, poloviční bolest. To je pravda, co je svět světem. Je milé sdílet s druhými své radosti, prožít je v tu chvíli znovu a druhého tím dostat „o kousek výš“. A stejně tak se o břemeno bolesti rozdělit s někým, kdo nám ho pomůže nést. Od toho nakonec specialisté jsou. To abychom bolestmi nepřitěžovali svým nejbližším.

Může to být ale také fyzioterapeut, který vám srovná záda ze sedavé práce či jednostranné pohybové aktivity (golfisté by mohli vyprávět). Nebo cvičitel jógy, který vám konečně poopraví vaše oblíbené jógové pozice.

Může to být masér, ke kterému si zajdete na pravidelnou relaxaci. Nebo někdo, s kým se začnete učit bojové umění, tanec anebo hru na hudební nástroj. Kromě zlepšení psychického či fyzického stavu mám na setkáních s těmito lidmi ráda především jednu věc: mají vášně pro své téma, pro daný obor. A tou vášní vás nakazí. Najdete možná díky nim pro sebe novou radost ze života, odvahu vyzkoušet dlouho odkládané věci jen proto, že na ně doposud nebyl elán.

Může to být člověk, který vám dodá novou perspektivu vašeho podnikání, pomůže vyladit procesy, snížit náklady. Může to být manažerské vzdělávání, které vám otevře nový pohled, nové myšlení. Specialista na profesní změny vám pomůže projít si rozhodováním, osvobodit se a začít podnikat, protože období krizí je velmi dobrý čas pro změny. Především pokud potřebné kroky podniknete dřív, než vás vnější okolnosti donutí změny stejně udělat. Vše může být předem připraveno a můžete se těšit na nový začátek.

Život plyne příliš rychle, než abychom na všechny věci stihli přijít sami. Jak říká Brian Tracy, učte se od expertů. Chtějte dobrá doporučení na profíky ve svém oboru. Chtějte lidi s přiměřenou praxí. A takové, kteří svým chováním a vzhledem působí, že svou profesi také sami žijí. Jít se poradit k obéznímu výživovému poradci nebude cesta, kterou bychom chtěli absolvovat. Ostatně na chyby si vystačíme sami. Na vítězství už být sami nemusíme. A víte co? Dáváme tím dárek nejen sobě, ale i tomu, kdo nám pomáhá. Nejen tím, že má díky nám svůj příjem. Dáváme smysl jeho práci a lidské existenci. A to není ve světě neustálých změn a atakování opravdových hodnot vůbec málo.

Švýcarské stříbro v tureckém designu

Obvykle vás v této části našeho magazínu seznamujeme s mincemi, za nimiž stojí zajímavý příběh. Tentokrát vám chceme představit stříbrný investiční slitek o váze jednoho kilogramu z turecké slévárny Nadir Metal Rafineri, jehož příběh stojí za sdílení. Díky němu jsme jako jedna z mála firem na trhu schopni zajistit pro naše klienty investiční stříbro.

Odstávka evropských sléváren způsobená pandemií koronaviru způsobila, že investiční stříbro je od března téměř nedostupné, pokud nepočítáme omezenou nabídku stříbrných mincí. Závazek vůči našim klientům nás však přiměl hledat na trhu všechny možnosti, jak stříbro získat.

Zjistili jsme, že naši tradiční dodavatelé ze Švýcarska mají sice zásoby surového stříbra, z kapacitních důvodů však nejsou schopni přetavit ho do slítků. Podařilo se nám od nich surový kov odkoupit a zaslat do turecké slévárny Nadir Metal Rafineri San. Ve Tic. A. Ş., která jako jedna z mála měla stále volné kapacity. Zde se švýcarské stříbro přetavilo do standardních kilogramových stříbrných slítků opatřených certifikátem slévárny, které jsme pak dopravili do České republiky pro naše klienty.

Turecká slévárna je stejně jako naši další partneři prověřena certifikační autoritou London Bullion Market (LBMA) a její slitky splňují nejpřísnější standardy Good Delivery, lze tedy s nimi obchodovat po celém světě. Nadir

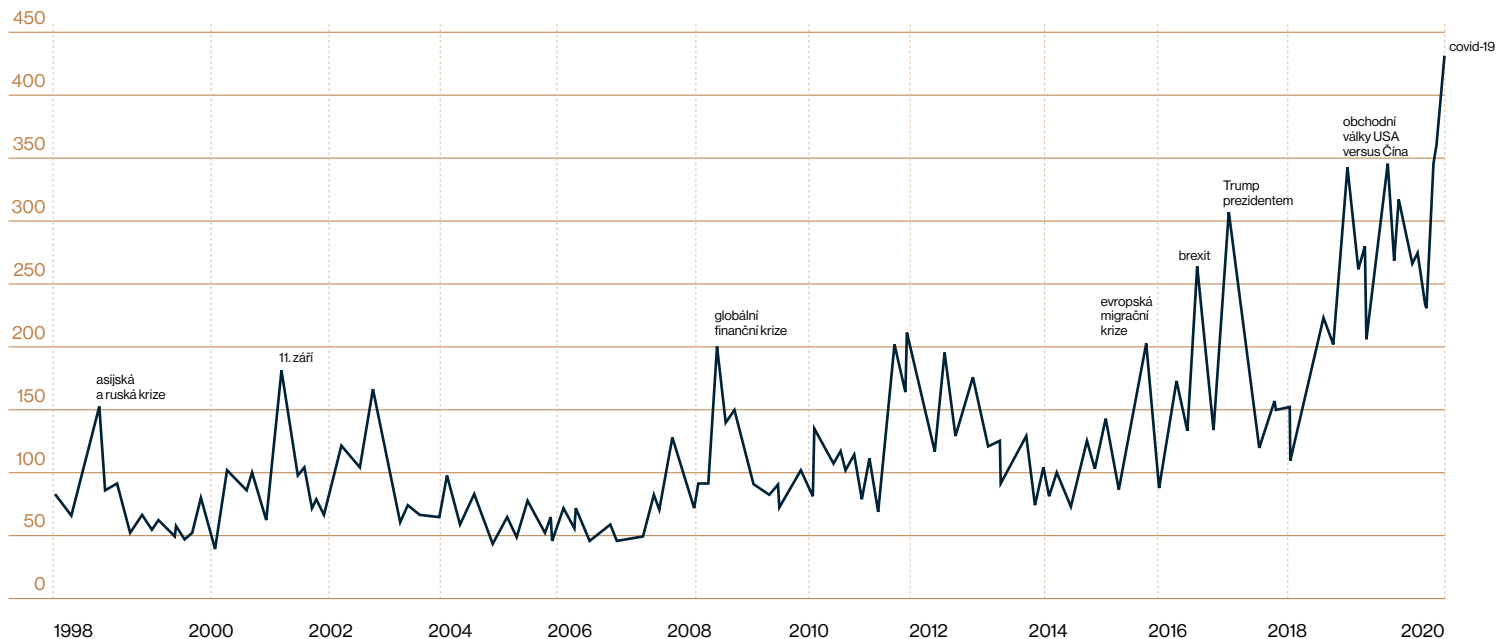
Metal Rafineri vznikla v roce 1967 jako malá firma na zpracování strusky od klenotníků. Růst poptávky po drahých kovech pomohl k rozvoji společnosti a v roce 1993 se Nadir Metal stala první tureckou rafinerií drahých kovů. Dnes jde o moderní slévárnu, jež spolupracuje se západními partnery.

Slitky jsou svým zpracováním velmi vydařeným produktem a ihned po dodání našim klientům vzbudily velký zájem. Jsou tak dalším důkazem, že drahé kovy neznají hranice. Jsme i do budoucna připraveni hledat v případě potřeby další možnosti, jak zajistit pro naše klienty fyzický kov, abychom ochránili jejich budoucí investice.

Nejistota ve světě prudce roste

Koronavirová pandemie vyvolala ve světě obrovský nárůst nejistoty ohledně budoucího vývoje ekonomiky, větší než krize v roce 2008.

Index hospodářsko-politické nejistoty zahrnuje data ze 17 zemí, které představují ⅓ světového HDP.

Zdroj: www.policyuncertainty.com

Aktuální informace k nákupu drahých kovů

- Znovu umožňujeme nákup zlatých investičních slitků v Komoditním účtu bez omezení.
- Zvyšujeme maximální denní limit na nákup stříbrných investičních slitků 1 kg na 5000 Kč.
- Stříbrné investiční mince v tubách po 25 ks je možné nakupovat v Komoditním účtu neomezeně.
- Stříbrné investiční slitky menších gramáží (méně než 1 kg) a platinové slitky jsou na trhu zatím i nadále nedostupné. V případě změny situace vás budeme informovat.
- Aktuálně lze objednávat termíny osobního vyzvednutí kovů na adrese: Praha 6, Wuchterlova 12. Výdej probíhá čtyři dny v týdnu, vždy od pondělí do čtvrtka. Díky navýšení kapacity výdeje na Václavském náměstí i v regionech můžete ještě využít několik volných termínů v červnu a červenci.
- Až do konce září 2020 nebudeme účtovat klientům poplatky za uskladnění zakoupeného zboží. Od 1. října budou opět náklady na uskladnění klientům bez výjimky účtovány. Využijte, prosíme, včasné rezervace termínu osobního vyzvednutí, případně využijte k dodání služeb České pošty.

ČNB plánuje nakupovat zlato

Česká centrální banka má poprvé v novodobé historii v úmyslu nakupovat zlato. Dosud ho ve státních rezervách jen ubývalo. Na konci dubna se zlaté rezervy smrskly na 275 tisíc trojských uncí, tedy jen 11,2 % proti stavu při vzniku České republiky.

„Primárním cílem nového postupu pro držbu zlatých zásob je udržet objem zlata ČNB na určité minimální úrovni. Podíl zlata na devizových rezervách centrální banky však zůstane i nadále nízký,“ řekla týdeníku Euro mluvčí ČNB Petra Vodstrčilová.

Vedle významných odprodejí z minulosti dosud zlata ze státních rezerv ubývalo zejména kvůli výrobě mincí. Z trezoru ČNB tak každý rok zmizí stovky kilogramů žlutého kovu. Například loni se zásoby snížily o 764 kilogramů a letos už stihla ČNB spotřebovat dalších 155,5 kilogramu. Dalšímu úbytku již chce nově banka zabránit.

GOLDEN GATE CZ a.s.

Václavské náměstí 1282/51
110 00 Praha 1

+420 840 888 999

+420 776 448 853

info@goldengate.cz

www.goldengate.cz